

*Jacob Holdt
Om at sige ja
488 sider*

Politikens Forlag Hvorfor Jacob Holdt som et af de få fremmedord i bogen absolut skal bruge ordet **sekel**, når han lige så godt kunne bruge ordet århundrede, det står hen i det uvisse . . .

Jacob Holdt er en kontroversiel person. Alene det at han udgav *Amerikanske Billeder* for mange, mange år siden. Og så det faktum at han sidenhen er blevet taget i at pynte lidt, eller temmelig meget på historierne. Og så det faktum at han ikke er bleg for at erkende, at han fortæller historier til grænserne. Måske for at få dem til at glide ned, hvem ved. Så er det jo, at man tænker, der må være noget over grænserne også, der må være ganske spændende, og som motiveer Holdt til at fortælle DEN version.

Jacob Holdt er en kult, der fortsat kan samle folk til huse. Det gør ham også til noget særligt, for hvad bilder han sig ind, og alligevel har han vel noget på hjerte.

Nu udgiver han så en erindringsbog der helt sikkert også vil dele vandene. For er han ikke blevet lidt for selvglad, når han med en superstjernes tæft for drama rask væk fortæller, at han har fyldt den ene store hal efter den anden i forsøget på at fremstille, hvad hans oplevelser af USA er og ikke er. Eller at han åbenbart kan noget særligt på tillidsfronten, eftersom at han på et tidspunkt blev samlet op af en lastbilchauffør, der netop var blevet røvet. *"Et eller andet sagde ham, at han alligevel skulle samle mig op den dag. Snart forstod vi begge hvorfor. at vi kom til at snakke om Vietnam, som han lige var blevet hjemsendt fra - ufrivilligt"*

. Krigsveteranen havde i en blodrus sprættet maven op på en gravid kvinde og hamret fostret ind i et træ. Så var han blevet hjemsendt i unåde. Ifølge Holdt var amerikanerne på den måde, fordi han blot var blevet hjemsendt til LA uden hjælp - blevet ofre for deres ideologiske blindhed. Det er barsk læsning, som Holdt præsenterer os for, men det skal det jo også være, i og med han har været med hele vejen fra Vietnamdagene, de store demonstrationer, og dengang vi begyndte at interessere os for, om Amerika nu også var så fin i kanten.

Bogen er naturligvis fyldt med mange skægge episoder som en kat på Manhattan, der ryger sig skæv af græs og springer vildt rundt. Og de sædvanlige selvopofrende anekdoter om, at selv om han ofte gik sulten i seng, var han ikke en pengeløs vagabond, da han havde lidt kapital stående, som han dog aldrig brugte af, men foretrak at stille sig i suppekøerne med USAs fattige.

Totalt set er bogen med alle dens billeder og anekdoter og holdninger fin underholdning, der er fortalt i et let og opløftende og humoristisk sprog trods de mange, tragiske skæbner, som forfatteren beskriver. Den lette holdning og lette tilgang til det dybt tragiske ser ud til at have været en nødvendighed for Jacob Holdt for at overleve.

Der er mange passager i bogen, der er meget opremsende og mest interessante for Holdt-fans eller, fordi man er interesseret i revolution, og hvordan den blev søgt opbygget for de nu mange år siden.

Men ved 2. gennemlæsning af bogen når vi frem til, at den er ganske læseværdig og et

vidnesbyrd om en tid, der skabte en mand, der er et stykke kulturhistorie og har gjort sit forsøg på at lade folk åbne øjne for mange af verdens grusomheder.